

Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán
államtitkár részére

Budapest
Szalay utca 10-14.
1055

Tisztelt Államtitkár Úr!

Valószínűleg nem szokványos, hogy egy átlagos állampolgár egy ilyen magas beosztású állami tisztviselőhöz fordul közvetlenül levéllel és nem segítséget kérve, de én most úgy érzem, ezt meg kell tennem.

Úgy hozta a sors, hogy agyvérzést kapott és bekerült a debreceni Kenézy Gyula Kórház neurológiai osztályára. Igen súlyos életveszélyes állapotban. Elmondhatom, hogy a legjobb ellátásban részesült. Mindent megtettek az élete megmentéséért, és a fájdalmának enyhítéséért, ezen élethelyzettel járó nehézségek megkönnyítéséért. Szeretettel, féltő gondoskodással vették körül, pedig sok hozzá hasonló beteget kell ellátniuk. A kezelőorvosok, ápolónők, szakdolgozók a legnagyobb elismerést és köszönetet érdemlik, hogy a legnehezebb helyzetekben is hivatásuk magaslatán vannak és helyt állnak. A hozzátartozóknak is segítséget és lelki támaszt nyújtanak. Bizonyára még sok ilyen egészségügyi intézmény, kórházi osztály működik az országban, de sajnos, ezekről a legritkább esetben szerzünk tudomást. A hírek a negatívumokról, az elvándorló, csak anyagi érdekeket szem előtt tartó orvosról, ápolóról szólnak. Úgy tűnik, mintha a Kormány, az ország vezetőinek erőfeszítései, jó szándéka nem kerülne be a köztudatba. Ezért szeretném én felhívni Államtitkár Úr figyelmét arra, hogy sokan vagyunk ebben az országban, akik nem látjuk ilyen sötéten a helyzetet, mert hiszünk és bízunk, azokban, akik hazájuk, népük megmentéséért áldozatkészséget tanúsítanak, és ide tartozik a fent említett intézmény osztályának közössége (Dr. Király Csaba kezelőorvos, orvosok, ápolónők, szakdolgozók). Az osztályon, a betegeket jó légkör veszi körül, még akkor is, ha látszólag „reménytelen” idősekről van szó.

Az emberség, a tisztesség uralmát méltatva, és remélve annak erkölcsi elismerését ajánlom a levélben foglaltakat Tisztelt Államtitkár Úr figyelmébe.

Hajdúböszörmény, 2016. február 11.

Tisztelettel: